

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudkyň Mgr. Jany Volkové a Mgr. Barbory Berkové ve věci

žalobce: **M. Š.**, narozený dne X
bytem P. 255, X V. M.
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2019, č. j. KUZL-59398/2019, ve věci
bodového hodnocení,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci dne 23. 12. 2019 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2019, č. j. KUZL-59398/2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný změnil tak, jak je uvedeno

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N..

v bodě 8 tohoto rozsudku, rozhodnutí Městského úřadu Valašské Meziříčí (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 8. 8. 2019, č. j. MeUVM 095519/2019, kterým správní orgán I. stupně zamítl dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v evidenční kartě řidiče ze dnů 28. 9. 2016, 20. 4. 2017, 4. 3. 2018, 31. 10. 2018 a 9. 12. 2018.

B) Žaloba

2. Žalobce v žalobě navrhoval, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil. Namítal, že:

- a) žalovaný nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky. Přílohou doplněného odvolání bylo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, ze kterého vyplývá, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů. Tato praxe vyplývá i z rozhodnutí jiných správních orgánů (např. Městského úřadu Písek). U krajských úřadů by dle zásady legitimního očekávání měla existovat obdobná praxe při posuzování obdobných věcí;
- b) žalovaný posuzoval jen oznámení policie o spáchání jednotlivých přestupků, ta jsou však sama o sobě nedostatečnými podklady pro záznam bodů;
- c) jednotlivé podklady jsou nezpůsobilé pro záznam bodů. Z rozhodnutí by měly být patrný údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době jeho spáchání, mělo by být jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost porušil. Argument, že přestupce dal podpisem pokutového bloku souhlas nejen s tímto druhem projednání, ale i se správností takového rozhodnutí, je nesprávný, neboť od přestupce nelze očekávat znalost práva, tudíž nemůže za správnost rozhodnutí odpovídat. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, sice vyplývá, že pro způsobilost rozhodnutí být podkladem pro záznam bodů postačuje jistá zkratkovitost při popisu přestupkového jednání, ovšem konkrétní jednání konkrétní osoby musí být v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním;
- d) přiložené pokutové bloky série X č. bloku X a série X č. bloku X nesplňují požadavek dostatečné individualizace skutku, naproti tomu z bloku série X č. bloku X je zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky. I přes specifickou povahu řízení a pokutového bloku samotného lze vydat rozhodnutí splňující zákonné požadavky;
- e) pokutové bloky ze dne 9. 12. 2018, 31. 10. 2018, 4. 3. 2018, 20. 4. 2017, 28. 9. 2016 jsou nezpůsobilé pro záznam bodů, neboť v nich přestupek není vymezen konkrétním, individualizovaným jednáním. Z bloků není patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. Názvy obcí, ulic a právní kvalifikace přestupku jsou neúplné a zkratkovité, což znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce. Taktéž údaje o výši uložených sankcí jsou neúplné či chybí a z pokutových bloků není možné ověřit, zda výše sankce vyjádřená čísly odpovídá výši sankce vyjádřené slovně. Dále není dle žalobce v pokutových blocích uvedeno místo, kdy byly pokutové bloky vydány, a nelze z nich zjistit, zda byly vydány oprávněnou osobou. Datum vyhotovení

pokutových bloků a jejich převzetí a podpis žalobce nejsou dostatečně zřetelné. Bloky jsou nečitelné a obsahují strohé a zkratkovité formulace, jejichž nepřípustnost vyslovil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. Dále není v pokutových blocích ze dne 9. 12. 2018, 31. 10. 2018 a 4. 3. 2018 přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda byly přestupky spáchány úmyslně či z nedbalosti;

C) Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný navrhl žalobu jako zcela nedůvodnou zamítnout, setrval na závěrech vyslovených ve svém rozhodnutí.

D) Obsah správního spisu

4. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žalobci bylo dne 13. 12. 2018 doručeno oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů spolu s výzvou k odevzdání řidičského průkazu.
5. Žalobce podal dne 17. 12. 2018 proti všem provedeným záznamům bodů námitky, přičemž namítal, že nesouhlasí s veškerými provedenými záznamy bodů v registru řidičů. Současně navrhl doplnění spisového materiálu o způsobilé podklady - rozhodnutí, kterými měl být uznán vinným z předmětných přestupků. Žalobce žádal, aby správní orgán I. stupně provedl opravu záznamu o dosaženém počtu bodů v registru řidičů.
6. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 8. 8. 2019, č. j. MeUVM 095519/2019, námitky žalobce proti záznamu bodů ze dnů 28. 9. 2016, 20. 4. 2017, 4. 3. 2018, 31. 10. 2018 a 9. 12. 2018 dle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl jako „neodůvodněné“ a provedený záznam bodů ke dni 9. 12. 2018 potvrdil. Na stranách 5 až 6 se zabýval jednotlivými záznamy bodů.
7. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce brojil odvoláním ze dne 20. 8. 2019, které doplnil dne 4. 9. 2019. Žalobce mj. namítal, že se správní orgán I. stupně nezabýval způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam bodů, nezabýval se dostatečně jednotlivými návrhy, případně návrhy na doplnění dokazování ignoroval. Dále namítal, že jsou důvodné pochybnosti o způsobilosti jednotlivých pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů, se kterými se správní orgán nevypořádal, přičemž žalobce uvedl konkrétní vady pokutových bloků ze dne 28. 9. 2016, 20. 4. 2017, 4. 3. 2018, 31. 10. 2018 a 9. 12. 2018.
8. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že jeho výroková část zní následovně: „I. Námitky M. Š., nar. X, bytem P. 255, X V. M. (dále jen „M. Š.“), proti záznamům bodů v jeho evidenční kartě řidiče provedeným ke dnům 28.09.2016, 20.04.2017, 04.03.2018, 31.10.2018 a 09.12.2018 se podle ustanovení § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítají jako neodůvodněné, tyto záznamy bodů se potvrzují, a rovněž i záznam celkového počtu 12 bodů provedený ke dni 9.12.2018 se potvrzuje. II. Žádosti M. Š. o přerušení řízení o námitkách ze dne 28.01.2019 se podle ustanovení § 51 odst. 3 správního řádu nevyhovuje a tato žádost se zamítá“. V odůvodnění mj. uvedl, že správní orgán I. stupně zjistil ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s. ř.“), stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a opatřil si za tím účelem potřebné podklady pro rozhodnutí. Žalovaný vzhledem k chybám v psaní výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně pouze precizoval a zřejmé nesprávnosti v něm napravit změnou

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

výroku. Uvedl, že správní orgán I. stupně se zabýval způsobilostí všech podkladů pro záznam bodů (str. 5 a 6), zabýval se podrobně způsobem vyplnění bloků. Správní orgán I. stupně nepotvrdil záznamy bodů v bodovém hodnocení pouze na základě oznámení o uložení pokut v blokových řízeních, ale opatřil si i kopie všech bloků a ty posoudil. Dále se vyjádřil k vyplnění jednotlivých bloků a uvedl, že veškeré bloky byly vyplněny tak, že je z nich zřejmé kdy, kde a jakých konkrétních přestupků se žalobce dopustil. Správní orgán I. stupně také doplnil dokazování o rozhodnutí vydaná formou pokutových bloků, jak žádal žalobce.

9. Součástí správního spisu jsou následující pokutové bloky:

a) ze dne 28. 9. 2016, č. X, série X, obsahující: M. Š., datum narození X, V. M., P. č. p. X, totožnost ověřena z OP č. X, ŘP X a popis přestupkového jednání: „28. 9. 2016 v 08:13 hod. Hranice, ul. ČSA u domu číslo 223, RZ X dle § 18/4 zák. č. 361/2000 Sb. překročení povolené rychlosti v obci 50/73/70 - po odchylce.“ V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ je „125c/1f 3 zák. č. 361/2000 Sb.“. Celková výše uložené pokuty byla 500 Kč, slovy pět set Kč. Dále bylo uvedeno datum a místo vypsání pokutového bloku, označení oprávněné úřední osoby s jejím podpisem a podpisem žalobce včetně data převzetí pokutového bloku;

b) ze dne 20. 4. 2017, č. X, série X, obsahující: M. Š., datum narození X, P. X, X V. M, totožnost ověřena OP X a popis přestupkového jednání: „5.2.‘17, 9:58 h., na pozemní komunikaci v místě Vsetínská ulice, poblíž proluky na ulici Příční v obci Valašské Meziříčí, překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci voz. VW Transporter, RZ X, min. o 14 km/h. z nedbalosti porušení § 18 odst. 4 z. č. 361/2000 Sb.“ V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ je: „125c odst. 1 písm. f) bod 4 zák. č. 361/2000 Sb.“. Celková výše uložené pokuty byla 400 Kč, slovy čtyři sta Kč. Dále bylo uvedeno datum a místo vypsání pokutového bloku, označení oprávněné úřední osoby s jejím podpisem a podpisem žalobce včetně data převzetí pokutového bloku;

c) ze dne 4. 3. 2018, č. X, série X, obsahující: M. Š., datum narození X, P. X, V. M, totožnost ověřena OP 2X a popis přestupkového jednání: „4. 3. 2018, 9:00 hod., Jablůnka I/57 u firmy Kumo jako řidič nebyl za jízdy připoután - potvrzení od dr. nevlastní § 6/1a) z. č. 361/2000 Sb. RZ X“. V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ je: „125c 1f zák. č. 361/2000 Sb.“. Forma zavinění nedbalost. Celková výše uložené pokuty byla 200 Kč, slovy dvě stě Kč. Dále bylo uvedeno datum a místo vypsání pokutového bloku, označení oprávněné úřední osoby s jejím podpisem a podpisem žalobce včetně data převzetí pokutového bloku;

d) ze dne 31. 10. 2018, č. X, série X, obsahující: M. Š., datum narození X, V. M. P. X, totožnost ověřena OP X, ŘP X lustrace a popis přestupkového jednání: „dne 31. 10. 2018 v 11:25 hod. v obci Vidče § 7/1c) z. č. 361/2000 Sb. řidič držel za jízdy telef. zařízení X“. V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ je: „125c/1 f 1 zák. č. 361/2000 Sb.“. Forma zavinění nedbalost. Celková výše uložené pokuty byla 200 Kč, slovy dvě stě korun. Dále bylo uvedeno datum a místo vypsání pokutového bloku, označení oprávněné úřední osoby s jejím podpisem a podpisem žalobce včetně data převzetí pokutového bloku.

e) ze dne 9. 12. 2018, č. X, série X, obsahující: M. Š., datum narození X, V. M., P. X, totožnost ověřena X a popis skutku: „13:51, Podlesí-pizzerie, 9. 12. 2018 rychlost v obci R-50-67(64) § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. X“. V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ je: „125c/1 f 4 zák. č. 361/2000 Sb.“. Forma zavinění nedbalost. Celková výše uložené pokuty Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

byla 200 Kč, slovy dvě stě korun. Dále bylo uvedeno datum a místo vypsání pokutového bloku, označení oprávněné úřední osoby s jejím podpisem a podpisem žalobce včetně data převzetí pokutového bloku.

E) Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud ověřil, že žalobu podala osoba k tomu oprávněná, po vyčerpání řádných opravných prostředků a žaloba splňuje všechny formální náležitosti. Žalobce podal žalobu ve lhůtě dle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Je tedy věcně projednatelná.
11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez jednání.
12. Ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ukládá žalobci povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů žalobce považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné, přičemž každý žalobní bod je způsobilý projednání v té míře obecnosti, ve které byl formulován. Míra preciznosti žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit.
13. Namítal-li proto žalobce, že se žalovaný nezabýval odvolacími námitkami a předloženými důkazními prostředky, aniž by žalobce konkrétně uvedl, které odvolací námitky žalovaný nevypořádal a které navrhované důkazy opomenul, nejedná se o dostatečně konkrétní žalobní bod. Krajský soud tudíž nemůže než obecně konstatovat, že žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí odvolacími námitkami žalobce vůči nedostatkům rozhodnutí správního orgánu I. stupně zabýval, přičemž vypořádání těchto námitek je obsaženo na str. 7 až 13 napadeného rozhodnutí.
14. Žalobce argumentoval tím, že se žalovaný nezabýval rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, které přiložil k odvolání. Krajský soud zkontroloval správní spis a zjistil, že žalovaný k odvolání žádné rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje nepřiložil. V odvolání pouze namítal, že *„za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení účastníka byly mnohokrát označeny obdobné podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje“*. Rozhodnutí však nespécifikoval a nevyvozoval z nich dostatečně konkrétní závěry. Žalovaný se tak ani nemohl žalobcem zmiňovaným rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje zabývat.
15. Žalobce v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně uvedl, že správní orgány jsou povinny dodržovat princip předvídatelnosti ve své úřední činnosti a mají tedy rozhodovat ve skutkově shodných případech totožně. Dále uvedl, že za nezpůsobilé byly označeny obdobné podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje. Jelikož žalobce nekonkretizoval, v čem se měl správní orgán I. stupně od uvedené zásady odchýlit, nebylo třeba, aby se žalovaný předloženým rozhodnutím jiného správního orgánu zabýval.

16. S ohledem na skutečnost, že žalobce namítal porušení zásady ochrany legitimního očekávání také v žalobě, uvádí krajský soud následující. Zásada ochrany legitimního očekávání, jejímž atributem je rovněž zásada ochrany očekávání jednotnosti v rozhodování správních orgánů, je formulována v § 2 odst. 4 s. ř. tak, že správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
17. Správní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (případně i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Předně lze proto uvést, že žalobce se v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně stěžil mohl dovolávat uvedené zásady, odkazoval-li na rozhodnutí jiných správních orgánů v téže agendě. Zejména je však třeba uvést, že žalobce se uvedené zásady dovolával především proto, aby akcentoval povinnost správních orgánů nevycházet v řízení o námitkách proti záznamu bodů toliko z oznámení o spáchání přestupků. Ze shora uvedeného obsahu správního spisu je však zjevné, že tato námitka nemá opodstatnění. Správní orgán I. stupně se ve svém rozhodnutí zabýval jednotlivými pokutovými bloky (str. 5 a 6), nikoli pouze oznámeními o uložení pokut v blokových řízeních. To sdělil žalobci i žalovaný na str. 7 napadeného rozhodnutí, kde mj. uvedl, že si správní orgán: *„opatřil i kopie všech pokutových/příkazových bloků, a ty podrobil důkladné prohlídce, tj. zjišťoval, zda obsahují vše, co obsahovat mají, zda jsou v souladu příslušnými oznámeními o uložení pokut v blokových řízeních, resp. příkazy na místě, atd., a teprve na základě výsledků tohoto šetření námitky M. Š. vyhodnotil jako neodůvodněné.“* Žalovaný dále uvedl, že *„veškeré pokutové/příkazové bloky, které jsou součástí tohoto námitkového spisu a které se podílely na dosažení celkového počtu 12 bodů u M. Š., jsou vyplněny takovým způsobem, že je z nich zřejmé, kdy, kde a jakých konkrétních přestupků se jmenovaný dopustil, takže nikdy nedošlo k situaci, že by M. Š. byl zaznamenán jiný (nesprávný) počet bodů, než který odpovídá příslušnému porušení předpisů o provozu na pozemních komunikacích.“* Správní orgány tedy postupovaly zcela v souladu s požadavky žalobce a v řízení dle § 123f zákona o silničním provozu neomezily přezkum výhradně na oznámení o uložení pokuty za přestupek.
18. Krajský soud nadto uvádí, že to, zda je třeba doplnit správní spis o vydané pokutové bloky, či jiná rozhodnutí, je vždy třeba posuzovat individuálně v závislosti na kvalitě uplatněných námitek. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu přitom vyplývá, že povinnost správního orgánu vyžádat si pokutový blok v daném typu řízení, obsahuje-li oznámení o přestupku potřebné náležitosti, nastupuje pouze v případě konkrétního tvrzení žalobce, které je způsobilé vzbudit důvodné pochybnosti o správnosti provedeného záznamu v registru řidičů. V rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74, Nejvyšší správní soud s odkazem na dřívější rozsudek ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, uvedl: *„(...)oznámení o uložení blokové pokuty není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. V případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. Nejvyšší správní soud však dále zdůrazňuje, že tyto závěry nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto*

tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy.“ Žalobce však v námitkách proti záznamu bodů toliko obecně konstatoval, že nesouhlasí s veškerými provedenými záznamy bodů v registru řidičů, aniž by uvedl, v čem konkrétním nesouhlasí s provedenými záznamy, proč tyto záznamy nejsou v souladu se stavem faktickým a neuvedl důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán I. stupně však přesto vyhověl žalobci a doplnil do spisu uvedené pokutové/příkazové bloky, kterými se dále ve svém rozhodnutí zabýval.

19. Pro úplnost krajský soud dále uvádí, že názory Krajského úřadu Moravskoslezského kraje byly překonány rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39 (viz níže), o jehož existenci ostatně žalobce zřetelně ví, neboť na něj v žalobě sám odkazuje. Rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3, které rovněž žalobce připojil k žalobě, je co do hodnocení obsahových náležitostí jednotlivých pokutových bloku zcela souladné se závěry, které učinily i správní orgány v posuzované věci.
20. Krajský soud tudíž shrnuje, že žalobní námitka, že žalovaný nevycházel při vydání rozhodnutí z pokutových bloků, se zcela míjí s obsahem správního spisu, a zásada ochrany legitimního očekávání byla žalobcem zcela nesprávně aplikována. Žalobní body a) a b) jsou tak v celém rozsahu nedůvodné.
21. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda deliktní jednání, které je v rozhodnutí popsáno, spočívá v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému deliktnímu jednání dle přílohy k zákonu o silničním provozu. Nelze však s ohledem na zásadu presumpce správnosti aktů orgánu veřejné moci akceptovat právní názor, že v řízení o námitkách podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu se přestupci opětovně otvírá prostor pro uplatnění jakýchkoliv námitek, které mohl uplatnit v řízení o přestupku.
22. Námitky žalobce proti konkretizaci skutků a formulaci právní kvalifikace přestupkových jednání v pokutových blocích [žalobní bod c)] byly vzneseny ve zcela obecné rovině, tj. jako výčet typových nesprávností bez vztahu ke konkrétním pokutovým blokům. Krajský soud proto toliko stručně uvádí, že za lichou považuje námitku absence výslovné zmínky o tom, že žalobce porušil stanovené povinnosti za jízdy a v postavení řidiče. V pokutových blocích, v nichž byl žalobce pokutován za překročení rychlosti, je zcela logicky dovoditelné, že tak žalobce učinil v postavení řidiče a za jízdy, když tyto přestupky nelze spáchat jinak než za jízdy. V pokutovém bloku ze dne 31. 10. 2018, č. X, série X byl žalobce pokutován za držení telefonického zařízení v ruce. Výslovně je v něm uvedeno, že se tak stalo za jízdy a že žalobce byl v postavení řidiče, když bylo uvedeno, že „řidič držel za jízdy telef. zařízení“. Dle krajského soudu je třeba dále odmítnout námitku, že v předmětných blocích jsou přestupková jednání nedostatečně identifikována co do místa spáchání přestupku, neboť případná nepřesnost v označení místa spáchání přestupku nemůže mít vliv na skutečnosti posuzované správním orgánem v řízení o námitkách proti záznamu bodů. Nedostatečně konkrétní vymezení místa spáchání přestupku může mít v některých případech sice vliv na právní kvalifikaci skutku, ta však v řízení o námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče nemůže být úspěšně namítána. Krajský Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

soud přesto hodnotí nad rámec nutného odůvodnění konkretizaci místa spáchání přestupku v předmětných blocích za zcela dostatečnou. Žalobní bod c) je tudíž nejen zcela obecný, ale také argumentačně lichý.

23. Nedůvodný je rovněž žalobní bod d), neboť pokutové bloky č. X, č. X, č. X nebyly v posuzované věci vůbec použity. Namítal-li žalobce jejich existenci jako ukázkou toho, že některému z policistů se podařilo pokutový blok vyplnit způsobem z pohledu žalobce bezvadným, pak krajský soud připomíná žalobci, že soudům rozhodujícím ve správním soudnictví je svěřena ochrana veřejných subjektivních práv osob, nikoli stráž nad dokonalostí úkonů správních orgánů. Nelze proto dovozovat nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí z pouhého porovnávání správních aktů vydaných různými správními orgány a vyhodnocování toho, kterému policistovi se podařilo nejpodrobněji vyplnit pokutový blok.
24. K námitkám vůči konkrétním pokutovým blokům krajský soud uvádí:
25. Výtka, že na pokutových blocích jsou nečitelné údaje o osobě, která spáchala přestupek, a nejsou přesně vypsány požadované údaje, je nedůvodná. Ze všech pokutových bloků je patrné, že osobou, která spáchala přestupek, je žalobce (na blocích je uvedeno jeho datum narození, bydliště a jeho totožnost byla ověřena z občanského průkazu nebo řidičského průkazu).
26. Lichá je taktéž argumentace, kterou žalobce v žalobě uvedl ke „kolonce č. 5“ u všech pokutových bloků. Ze všech pokutových bloků je dostatečně zjištělné, který den a v jakou hodinu byl přestupek spáchán, na jaké ulici a v jakém místě, přičemž ani na jednom pokutovém bloku není uvedena obec nerosrozumitelně (V. ulice, poblíž proluky na ulici P. v obci V. M., obec V., H. ul. Č. u domu č. X, J.a I/57 v firmy K., P. – p.). Názvy ulic jsou uvedeny v celém názvu, přičemž význam zkratky ul. je průměrnému člověku znám.
27. Dále výtka, že právní povinnost, kterou měl žalobce porušit, není specifikována jednoznačně, je neakceptovatelným formalismem. Takto zkráceně formulovaná právní kvalifikace „§ 7/1c z. č. 361/2000 Sb.“ či „§ 18 odst. 4 z. č. 361/2000 Sb.“, tj. nahrazení zkratky „odst.“ lomítkem, či specifikace zákona toliko jeho číslem, pod nímž byl vyhlášen ve Sbírce zákonů, nečiní dle závěru soudu průměrně inteligentnímu člověku sebemenší interpretační potíže. Jedná se tedy o případ, kdy zkratkovitě uvedený údaj nemá vliv na jednoznačnost zaznamenaných údajů.
28. Vymezení přestupkového jednání spočívající v překročení nejvyšší povolené rychlosti jízdy pomocí slova „rychlost“ (resp. zkratky „R“) a trojčíslí s lomítky se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, v němž dospěl k závěru, že v případě vymezení přestupkového jednání na pokutovém bloku popisem ve formě údaje „R../../..“ za současného uvedení porušeného zákonného ustanovení nelze hovořit o nezpůsobilosti takového pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů. Konkrétně v odst. 24 soud uvedl: *„vymezení předmětného protiprávního jednání Nejvyššímu správnímu soudu vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o přestupcích, který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o méně než 20 km/h, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které normuje nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Číslice uvedené ve střední části pokutového bloku s ohledem na tento závěr Nejvyšší správní soud vykládá tak, že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v daném místě, údaj 69 rychlost Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.*

naměřenou stěžovateli (tj. 69 km/h) a údaj 66 rychlost naměřenou stěžovateli při zohlednění odchylky měřicího zařízení (tj. 66 km/h). Údaje uvedené na citovaném bloku tedy plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl stěžovatel sankcionován.“

29. V posuzované věci se tyto závěry týkají pokutových bloků ze dne 28. 9. 2016 a 9. 12. 2018. Na prvním uvedeném pokutovém bloku je kromě zmíněného trojčíslí (50/73/70) uvedeno i ustanovení § 18/4 zákona o silničním provozu, jež stanoví nejvyšší povolenou rychlost v obci 50 km/h, a dále v právní kvalifikaci ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona, jež označuje za přestupek jednání, kterým řidič překročí nejvyšší povolenou rychlost v obci o 20 km/h a více. U pokutového bloku ze dne 9. 12. 2018 je pak uvedena rychlost v obci R-50-67(64) § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. a dále právní kvalifikace dle § 125c/1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, jež označuje za přestupek jednání, kterým řidič překročí nejvyšší povolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h. V kontextu uvedených odkazů je tedy zřejmé, že číslce uvedené v pokutových blocích je třeba vykládat tak, že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v daném místě, druhý údaj vymezuje rychlost naměřenou žalobci a třetí údaj rychlost naměřenou žalobci při zohlednění odchylky měřicího zařízení. Tato specifikace tedy splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce dopustil. Údaje uvedené v blocích pak odpovídají rovněž právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován. Předmětné bloky byly tedy způsobilými podklady pro záznam jednotlivých bodů do registru řidičů.
30. Napadeným pokutovým blokem ze dne 31. 10. 2018 byla žalobci uložena pokuta za porušení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, tj. že řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, čímž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona. V tomto pokutovém bloku bylo uvedeno, že „řidič držel za jízdy telef. zařízení“. Uvedený popis nepřipouští jakékoli pochybnosti o tom, jaký přestupek žalobce spáchal, a zahrnuje všechny znaky objektivní stránky skutkové podstaty přestupku.
31. Výtky žalobce vůči tomu, že není přezkoumatelným způsobem uvedena forma zavinění u pokutových bloků ze dne 9. 12. 2018, 31. 10. 2018, 4. 3. 2018 nejsou taktéž namístě, jelikož na pokutových blocích je uvedena forma zavinění nedbalostní. Namístě není ani argumentace absencí výše sankce, příp. neúplnost tohoto údaje, resp. nezřetelnost údaje o výši sankce, když z jednotlivých pokutových bloků jsou výše sankce zjištělné (500, 400, 200, 200 a 200 Kč).
32. Žalobce dále namítal, že bylo nejednoznačné uvedení místa vydání pokutových bloků, včetně podpisu oprávněné úřední osoby s veškerými požadovanými údaji, data vyhotovení a převzetí rozhodnutí žalobcem a podpisem žalobce. Opětovně krajský soud uvádí, že po přezkoumání jednotlivých pokutových bloků jsou tyto údaje uvedeny, kdy je uvedeno místo a datum vypsání pokutových bloků, jednoznačná identifikace oprávněné osoby včetně podpisu oprávněné osoby, datum převzetí pokutového bloku a podpis žalobce.
33. Žalobní bod e) je proto nedůvodný.

F) Závěr a náklady řízení

34. Jelikož neshledal krajský soud žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
35. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Olomouc 28. května 2020

JUDr. Zuzana Šnejdrová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu